

JAKUB

FARNÍ ZPRAVODAJ

Římskokatolická farnost děkanství Železný Brod

LISTOPAD

ČÍSLO 11

Ročník 2022

EDITORIAL

„Na zemi jsme proto, abychom poznávali a milovali Boha, abychom podle jeho vůle konali dobro a abychom jednoho dne došli do nebe.“ /KKC 358/

Milí přátelé,

v listopadu končí liturgický rok a adventem začíná nový. Chtěl bych, abychom se v tomto novém liturgickém roce snažili poznávat přijmout to, čím církev žije od svého zrození, a co je pro nás pomocí k tomu, abychom došli spásy. Budeme postupně rozjímat o liturgii a svátostech. Budeme se inspirovat Katechismem Katolické církve.

„Být člověkem znamená vyjít od Boha a směřovat k Bohu. Náš původ sahá dále než k našim rodičům. Pocházíme od Boha, ve kterém spočívá veškeré nebeské i pozemské štěstí, a jsme očekáváni v jeho věčné a bezmezné blaženosti. Mezitím žijeme na této zemi. Někdy si uvědomujeme blízkost našeho Stvořitele, často ale necítíme vůbec nic.

Abychom dokázali nalézt cestu k domovu, poslal nám Bůh svého Syna. Ten nás osvobodil od hříchu, zachránil nás od všeho zlého a neomylně nás vede ke skutečnému životu. On je „*cesta, pravda a život*“ (Jan 14,6).“ /Youcat/

P. Jan

CESTY VÍRY

O LITURGII V KATECHISMU KATOLICKÉ CÍRKVE

Pán svěřil své církvi poslání, aby uchovávala poklad víry v každé době. Katechismus katolické církve vysvětluje drahocenný poklad křesťanské nauky. Předkládá učení Písma svatého, tradice žijící v církvi a autentického učitelského úřadu, jakož i duchovní dědictví Otců, světců a světic církve, aby tak bylo možno lépe poznat křesťanské tajemství a oživit víru Božího lidu./KKC/

Obsah Katechismu je rozdělen do čtyř částí, které jsou navzájem spojeny:

křesťanské tajemství je předmětem víry (první část); slaví se a sdílí liturgickými úkony (druhá část); je přítomno, aby osvěcovalo a podporovalo Boží děti v jejich jednání (třetí část); je základem naší modlitby, jejímž výsadním výrazem je „Otče náš“, který vyjadřuje předmět naší prosby, naší chvály, naší přimlavy (čtvrtá část).

CO JE TO LITURGIE?

„Liturgie je vrchol, k němuž směřuje činnost církve, a zároveň zdroj, z něhož vyvěrá veškerá její síla.“ (SC – Sacrosanctorum Concilium, KKC 1074)

Slovo „liturgie“ pochází z řeckého výrazu *leiturgia* (leitós = veřejný, ergon = služba, práce).

V Řecku toto slovo nejprve označovalo „veřejnou službu“ chápanou jako službu uskutečňovanou člověkem nebo pro lid.

V Novém Zákoně se objevuje v souvislosti čistě náboženském – jako výraz označující slavení Božího kultu – bohoslužbu nebo širší křesťanskou službu nebo hlásání evangelia.

U sv. Pavla termín liturgie znamená slavení také plnění skutků lásky.

Od IX. století v byzantském křesťanství termín liturgie znamenal společné slavení kultu.

Církev římská tento termín přijala teprve v XVI. století. Dříve se užíval název „Divina Officium“.

V současné době do liturgie patří: eucharistie (mše svatá), svátosti, svátostiny, liturgie hodin (breviář) a také slavení liturgického roku (svátky a slavnosti).

Liturgie je oficiální bohoslužba církve /právně ustanovené slavení kultu církve/.

Liturgie není nějaká akce, která si libuje v zajímavých nápadech a dobré hudbě. Člověk liturgii nevytváří ani nevymýšlí. Liturgie je živá a vyrůstá z tisícileté víry. Bohoslužba je posvátná a vznešená událost. Rozechvívá člověka, když vytuší, že sám Bůh je skrytý přítomen v jejích posvátných

znameních a v jejich drahocenných, často nesmírně starých modlitbách.

Protože církev vyjadřuje svou víru liturgií, nemůže nějaký církevní představitel nebo církevní společenství libovolně měnit svátostné obřady nebo s nimi manipulovat.

Při slavení bohoslužby nás Boží láska přitahuje, uzdravuje a proměňuje.

Všechny bohoslužby a svátosti církve slouží k jedinému: abychom měli život a abychom jej měli v plnosti. Když slavíme bohoslužbu, setkáváme se s tím, který o sobě prohlásil: „Já jsem cesta, pravda a život“ (Jan 14,6). Kdo se účastní bohoslužby a cítí se být opuštěný, Bůh mu nabídne útočiště, kdo má pocit, že je ztracený, nalézá to Boha, který na něho čeká.

Nejhlubším zdrojem liturgie je Bůh sám, v něm se uskutečňuje věčná nebeská oslava lásky – radost Otce i Syna i Ducha svatého. Protože Bůh je láska, chce nám dát účast na své radosti a zahrnout nás svým požehnáním.

Naše pozemské bohoslužby by měly být slavnostmi plnými krásy a moci: měly by být oslavou Otce, který nás stvořil – proto zde hrají významnou roli dary země: chléb, víno, olej a světlo, vůně kadidla, božská hudba a nádherné barvy. Měly by být oslavou Syna, který nás vykoupil - proto jásáme nad svým osvobozením, zhluboka se nadechujeme při naslouchání slovu a posilujeme se požíváním eucharistických darů. Měly by být oslavou Ducha svatého, který v nás žije – odtud hojné bohatství útěchy, poznání, odvahy, síly a požehnání, které tryská ze svatých shromáždění.

Liturgie je vždycky především setkání s Ježíšem Kristem. Každá eucharistická bohoslužba je oslavou velikonočního tajemství. Ježíš oslavuje spolu s námi přechod ze smrti do života a otvírá nám cestu k životu.

Nejdůležitější bohoslužbou na světě byla velikonoční bohoslužba, kterou slavil Ježíš se svými učedníky ve večeradle v předvečer své smrti. Učedníci se domnívali, že jim Ježíš bude tradičně připomínat vysvobození Izraele z egyptského otroctví. Ježíš ale s nimi slavil vysvobození celého lidstva z moci smrti. Tehdy v Egyptě uchránila „krev beránka izraelský národ před zhoubným dílem anděla smrti. Nyní to byl sám Beránek Boží, jehož krev zachrání lidstvo ze smrti. Ježíšova smrt a zmrtvýchvstání jsou totiž znamením, že po smrti člověk získává nový život.

Zpracováno redakcí

PASTORACE

SKUTKY MILOSRDENSTVÍ

„Láska je radost z dobra; dobro zase je jediným důvodem lásky. Milovat znamená chtít někomu prokázat dobro.“ (sv. Tomáš Akvinský)

V našem životě jsou různé situace, setkání s lidmi, kdy si nevíme rady, jak se k nim zachovat. Církev nám může být nápomocná svými radami. V těchto radách se odráží Ježíšův příklad lásky, jeho horské kázání o blahoslavenství, které začíná slovy: „Blahoslavení chudí v duchu, neboť jejich je nebeské království“ (Mt 5,3). Láska k chudým se uskutečňuje úsilím směřujícím proti hmotné chudobě a také proti četným formám kulturní, mravní a náboženské chudoby. Ježíš říká: „Cokoliv jste udělali pro jednoho z těchto mých nejposlednějších bratří, pro mne jste udělali“ (Mt 20,40).

Církev nás učí konat skutky duchovního a tělesného milosrdenství. Někteří starší možná ještě umí skutky tělesného milosrdenství odříkat z paměti:

Hladové krmit, žíznivé napájet, nahé odívat, pocestným přístřeší poskytnout, vězně vysvobozovat, nemocné navštěvovat, mrtvé pohřbívat.

Někdo si možná řekne: „Co si s tím počít? Hladové krmit? Věčné hladová bývá tak možná má sestra. Ale kdybych jí nabídl krajíc chleba se sádlem, zajech: Máš rozum? To bych ztloustla! Žíznivé napájet? – To snad dělají výčepní v hostincích. Nahého jsem v životě nepotkal. Ti, kteří cestující si zamluví nocleh v hotelu. Vězňům nemohu pomáhat k útěku z kriminálu. Pohřby zařizuje pohřební služba. Takže jen to navštěvování nemocných zbývá, jen to se dá i dnes provádět.“

Hlad není jen tělesný, je i hlad duchovní – hlad po dobrém slovu, hlad po přátelství, hlad osamocenému po chápajícím člověku. A dodávám: Proto Pán Ježíš učinil sebe sama pokrmem, chlebem, aby mohl dávat těm, kdo duchovně hladovějí po společenství.

Žíznit může člověk po spravedlnosti pro toho, komu bylo ublíženo, kdo trpí bezpráví.

Je také žízeň po rozřešení, po odpuštění u těch, kteří ublížili, zavinili bezpráví. Volání o pomoc těch, kdo takto žijí, bývá tiché, vyschlé. Svlažit pocit vyschlého srdce, to vyžaduje citlivý sluch toho, který sám tuto žízeň zažil, a proto její hlas pozná.

A kde jsou ti nazí, kteří se chvějí a čekají, kdo je oblékne? „Nahý“ je člověk hned trojím způsobem: obnažený, mrznoucí, ohrožený. Obnažení mezi námi jsou ti lidé, jejichž soukromé záležitosti, trampoty a bolesti jsou vytahovány na veřejnost a nemilosrdně přetřásány. Postižený si před posměchem a škodolibostí světa připadá opravdu jako nahý. Takový obnažený člověk postupně otupí, vystydne, zmrzne. Nepotká-li člověka, který by ho zahřál, který by ho zakryl a zastal se ho, je celá osobnost nahého ohrožena. V naší blízkosti by žádné lidské srdce nemělo mrznout.

A jak poskytovat přístřeší pocestným /ujímat se cizinců/? Svět je naplněn uprchlíky a vyhnanci ze své země. Všude je stíhají nevráživé pohledy domácích: my vás tu živíme, jděte pryč! Kolik je tu místa pro milosrdenství! Ale jsou mezi námi i bezdomovci domácí. Lidé vykořenění, kterým se jejich domov rozpadl, ovdovělí, osiřelí. Rozloučení manželé, nechtěné děti., I dnes je mnoho příležitostí poskytovat bezdomovcům přístřeší dobrého slova, přístřeší pocitu, že se o ně někdo přátelsky zajímá.

Pak jsou tu vězni, které máme osvobodovat. Je třeba dát se vést Duchem svatým, abychom se naučili vidět ty přechetné a přerůzné okovy, ve kterých se vlečou životem věžňové kolem nás:

Zajatci peněz nebo marnotratnosti; zajatci samolibé pýchy nebo sebedoceňování; zajatci vášni a smyslnosti, nebo zajatci ostychu; zajatci kariérismu nebo slaboštví.

Je přemnoho vězení a okovů a většina je otvíratelných jen zvenčí. My, bližní, máme v ruce klíč, můžeme bližnímu pomoci, aby unikl ze svého vězení.

Nemocné navštěvovat neznamená dotazovat se nemocných na jejich nemoci, ale vysvobodovat je z okruhu myšlení na jejich chorobu. Otvírat jim pohled do světa kolem, budít zájem o život. Dávat nemocným naději nikoli planým utěšováním, ale ukazováním cílů, kvůli kterým stojí za to žít.

Mrtvé pochovávat – to pro křesťana znamená dvojí: Za mrtvé se modlit, pozůstalým být na blízku, aby překonali tíhu osamění.

Ve všech pojmenováních skutků milosrdenství jde stále o jedno: Všimát si lidí kolem sebe a být ochoten pomoci, kde můžeme.

Milovat Boha ve svých bližních

Když Matka Tereza navštívila Evropu, ptali se jí reportéři: „Matko představená, co nám můžete poradit, aby to změnilo náš život k lepšímu?“ A Tereza jim řekla: „Usmějte se na sebe! Ale pozor. Lehčeji se to usmívá na cizí, než na své vlastní doma. Usmívejte se na své domácí, na lidi kolem sebe, všude. Úsměv, to je klíč k lidským vztahům. Úsměv, to je most od člověka k člověku. Úsměv, to jsou otevřené dveře pro všechny skutky milosrdenství.“

Matka Tereza radila přesně to, co radí svatý Pavel: „Vaše láska ať je známa všem lidem.“

PŘEJEME

V listopadu oslaví svá životní jubilea:

Antonín Pešek

Kateřina Jakubičková

Jiří Hanuš

Petra Jelínková

Jaromír Jiráska

Josef Pešata

Jaroslav Rákos

Iwona Wanacka

André Jakubička

Sára Hanušová

Josef Plesl

Všem za farnost přejeme stálou Boží ochranu a mnoho lásky.

NENECHTE SI UJÍT

Pozvánka místní skupiny České křesťanské akademie - Český ráj:

Srdečně zveme na přednášku a besedu s **prof. PhDr. Tomášem Petráčkem, Ph.D., Th.D.** na téma

"Křesťanství, pacifismus a válka".

Čtvrtek 10. 11. 2022, 18:15, aula sklářské školy, Železný Brod.

Jsmo moc rádi, že po několika letech můžeme pana profesora opět přivítat mezi námi.

Stručná informace o přednášejícím z Wikipedie:

Tomáš Petráček (* 18. května 1972, Hořice v Podkrkonoší) je český katolický teolog, kněz a církevní historik. Je akademickým kaplanem a vikářem při kostele Nanebevzetí Panny Marie v Hradci Králové a aktivním členem redakční rady revue pro teologii a duchovní život *Salve*. Vyučuje na Katolické teologické fakultě UK a na Pedagogické fakultě Univerzity Hradec Králové, kde zároveň působí jako vedoucí katedry Kulturních a náboženských studií. Je postulátorem blahořečení umučeného kněze Josefa Toufara.

Těšíme se na bohatou účast posluchačstva s přesvědčením, že to bude pro všechny obohacující večer.

Ing. arch. Martin Tomešek

ČERVENÁ STŘEDA

Středa 23. listopadu je tzv. Červená středa. Zapalme červené svíčky u křížů, soch, sloupů, kostelů ... a vzpomeňme na uvězněné a utlačované křesťany.

ADVENTNÍ PRODEJ

Každou adventní neděli po mši sv. bude na chodbě fary prodej nejen výrobků ze sklizně z farní zahrady sv. Jakuba v Brodě. Zároveň proběhne ochutnávka netradičních zavařenin.

Těšíme se na hojnou účast a vámi dodané zboží do prodeje.

Výtěžek bude použit na energie.

Pečivo do prodeje přijímáme vždy v sobotu v 15 hodin.

V. Petružálková

HISTORICKÉ OKÉNKO

JIRKOVSKÁ BOROVICE

20. 7. 2014 jsem byla mezi dalšími přítomnými svědkem posvěcení sošky na Jirkovské borovici. Teprve teď se mi podařilo získat promluvu, kterou pronesl pan Josef Drda z Jirkova.

Vážení přátelé, moji milí příbuzní,

vítám vás na tomto shromáždění, na kterém velmi rád vítám našeho železnobrodského starostu pana Jakubičku a pana faráře Jana Juchu, který zde zastupuje církevní správu, do které Jirkov patří.

Sešli jsme se na místě, kterému se říká „Jirkovská borovice“. Je na kopci v nadmořské výšce 594 m, odkud je krásný rozhled od Krkonoš až k Českému středohoří.

Pozval jsem vás, potomky Drdova rodu, právě sem proto, že toto místo je historicky považováno za památné. Rostla zde údajně 600 let stará borovice se zvláště rozložitou korunou křivých větví, říkalo se, že snad byla vsazena kořeny vzhůru. S přícházeli lidé prohlédnout si krásný obraz kraje.

Nechyběli zde ani předkové našeho rodu Drdova, kteří měli k borovici až mystický vztah. Naše babička kdysi v okolních lesích zabloudila a podle zvláštní výrazné záře, kterou na tomto místě spatřila, našla cestu domů. Snad to byl důvod, který vedl moje věřící prarodiče Emila a Františku k úmyslu poděkovat Bohu a Panně Marii za její záchranu. Umístili v r. 1905 na borovici dřevěnou skříňku se soškou Panny Marie Bozkovské. V těžkých zkouškách sem přicházeli poprosit o pomoc Pannu Marii nejen prarodiče, ale i další věřící.

Borovice se skříňkou přežila léta Rakousko-Uherské říše, I. světovou válku, Československou republiku, II. světovou válku, až do r. 1961, kdy naši rodiče zchátralou dřevěnou skříňku vyměnili za měděnou. Po čtyřiceti letech v r. 2001 při ranní údržbě blízké silnice byla borovice silně poškozena, usychala a do konce roku padla. Měděnou skříňku se soškou neznámý pachatel odcizil. V témže roce byla z iniciativy jirkovských hasičů a zahrádkářů vysazena nová, 2 m vysoká „hedvábná“ borovice a opět ji někdo zcizil. Ještě 2x se zdejší jednotlivci pokusili zasadit nové borovičky, ale nepodařilo se je vypěstovat.

Na památku znovuoobnovení památného jirkovského místa a našich věřících vznikl nápad uvést novou borovici vybranou z některých v blízkosti rostoucích. Tento úmysl ochotně podpořil jak pan starosta, který přislíbil finanční pomoc, tak poslanec pan V. Horáček, který podporuje projekt turistického využití prostoru v okolí. Rozhodlo se, aby byla skříňka dřevěná, kterou vyrobil zdejší pan František Duňka se svým zetěm. Soška Panny Marie Bozkovské byla zakoupena v prodejně duchovních věcí v Praze.

Finanční náklady budou hrazeny z příslibu pana starosty a podpory rodiny Drdovy. Borovice je nazvána památným stromem, je oplocena a prostor v okolí doplněn lavičkami se souhlasem vlastníka tohoto stromu.

Využijme tohoto shromáždění k uctění památky našich předků ke společnému posezení se zbožným přáním:

„Ať z této vzácné skříňky po mnoho dalších let Bozkovská Matička Boží do širého světa z tohoto místa pohlíží, na klid a mír nejen našeho rodu i celé naší krásné České země dohlíží!“

Po těchto slovech otec Jan Jucha sošku posvětil.

V. Petružálková

ÚMYSLY APOŠTOLÁTU MODLITBY

Denní modlitba Apoštolátu a její úmysly

Nebeský Otče kladu před tebe celý dnešní den a ve spojení s tvým Synem, který ve mši svaté neustále zpřítomňuje svou oběť za záchranu světa, ti v něm nabízím své modlitby, práce, utrpení i radosti.

Duch Svatý, který vedl Ježíše, ať je i mým průvodcem a dává mi sílu svědčit o tvé lásce. Spolu s Pannou Marií, Matkou našeho Pána a Matkou církve, to

všechno přináším jako svou nepatrnou oběť zvláště na úmysly Svatého otce a našich biskupů...

Svatý Františku Xaverský, oroduj za nás!

Svatá Terezie Od Dítěte Ježíše, oroduj za nás!

Úmysl papeže: Za děti, které trpí

Modleme se, aby děti, které trpí, především žijící na ulici, oběti válek a sirotci, měly přístup ke vzdělání a mohly znovu zažít srdečnost rodinného prostředí.

Národní úmysl: Za návštěvníky hřbitovů

Modleme se za všechny, kdo vzpomínají na své zesnulé, aby se otevřeli víře ve věčný život.

Najděme si každý den chvíli a zamysleme se v modlitbě nad daným veršem z Písma svatého

1.11.	Blaze chudým v duchu, neboť jejich je království nebeské....
2.11.	„Amen, pravím vám, cokoliv jste učinili jednomu z těchto mých nepatrných bratří, mně jste učinili.
3.11.	A vůbec všechno pokládám za ztrátu, neboť to, že jsem poznal Ježíše, svého Pána, je mi nade všechno.
4.11.	My máme občanství v nebesích, odkud očekáváme i Spasitele, Pána Ježíše Krista.
5.11.	Kdo je věrný v nejmenší věci, je věrný také ve velké; kdo je v nejmenší věci nepoctivý, je nepoctivý i ve velké.
6.11.	Náš Pán Ježíš Kristus i Bůh, náš Otec, který nás miloval a ve své dobrotě nám dal nepomíjející útěchu a radostnou naději
7.11.	Není možné, aby nepřišla pokušení; běda však tomu, skrze koho přicházejí....,
8.11.	Mějte se na pozoru! Když tvůj bratr zhřeší, pokárej ho, a bude-li toho litovat, odpusť mu.
9.11.	Apoštolové řekli Pánu: „Dej nám více víry!“
10.11.	Království Boží nepřichází tak, abyste to mohli vypožorovat; ani se nedá říci: ‚Hle, je tu‘ nebo ‚je tam‘! Vždyť království Boží je mezi vámi!“

11.11.	Blaze muži, jenž se bojí Hospodina, který má velikou zálibu v jeho přikázáních!
12.11.	Což teprve Bůh! Nezejdná on právo svým vyvoleným, kteří k němu dnem i nocí volají, i když jim s pomocí prodlévá?
13.11.	Hle, přijde den, který plane jako pec, slámou se stanou všichni zpupní, všichni, kdo se dopouštějí bezbožnosti
14.11.	"Dejte si pozor, abyste se nenechali svést! Mnozí lidé totiž přijdou pod mým jménem a budou říkat: 'Já jsem to!' a 'Ten čas je tady!' Nechoďte za nimi!
15.11.	Ježíš se ho otázel: „Co chceš, abych pro tebe učinil?“ On odpověděl: „Pane, ať vidím.“ Ježíš mu řekl: „Prohlédni! Tvá víra tě uzdravila.“
16.11.	Probud' se a posilni to, co ještě zůstává a je už na vymření! Neboť shledávám, že tvým skutkům mnoho chybí před Bohem; rozpomeň se tedy, jak jsi mé slovo přijal a slyšel, zachovávej je a čiň pokání.
17.11.	...a před trůnem moře jiskřící jako křišťál a uprostřed kolem trůnu čtyři živé bytosti plné očí zpředu i zezadu: První podobná lvu, druhá býku, třetí měla tvář člověka, čtvrtá byla podobná letícímu orlu. A bez ustání dnem i nocí volají: „Svatý, svatý, svatý Hospodin, Bůh všemohoucí, ten, který byl a který jest a který přichází.“
18.11.	Ale jeden ze starců mi řekl: „Neplač. Hle, zvítězil lev z pokolení Judova, potomek Davidův; on otevře tu knihu sedmkrát zapečetěnou.“
19.11.	Když vešel do chrámu, začal vyhánět ty, kdo tam prodávali, a řekl jim: „Je psáno: ‚Můj dům bude domem modlitby,‘ ale vy jste z něho udělali doupě lupičů.“
20.11.	Vtom jsem spatřil, že uprostřed mezi trůnem a těmi čtyřmi bytostmi a starci stojí Beránek, ten obětovaný; měl sedm rohů a sedm očí, což je sedmero duchů Božích vyslaných do celého světa.
21.11.	Děkujeme Bohu Otci, že vám dal účast na životě věřících ve světle. On nás totiž vytrhl z moci temnosti a převedl do království svého milovaného Syna.
22.11.	Zpívejte Hospodinu, dobrořečte jeho jménu, zvěstujte den ze dne jeho spásu, neboť veliký je Hospodin, nejvyšší chvály

	hodný, budí bázeň, je nad všechny bohy.
23.11.	A všichni vás budou nenávidět pro mé jméno. Ale ani vlas z vaší hlavy se neztratí. Když vytrváte, získáte své životy.
24.11.	Potom jsem viděl jiného anděla, jak s velikou mocí sestupuje z nebe; a země byla ozářena jeho slávou. Zvolal mohutným hlasem: „Padl, padl veliký Babylón a stal se doupětem démonů, skryší všech nečistých duchů.
25.11.	Tu jsem viděl, jak z nebe sestupuje anděl, který má v ruce klíč od propasti a veliký řetěz. Zmocnil se draka, toho dávného hada, toho ďábla a satana,
26.11.	Mějte se na pozoru, aby vaše srdce nebyla zatížena nestřídmostí, opilstvím a starostmi o živobytí a aby vás onen den nepřekvapil jako past. Neboť přijde na všechny, kteří přebývají na zemi.
27.11.	Veďme počestný život jako ve dne; ne v hodováních a pitkách, ne v necudnostech a prostopášnostech, ne ve sváru a závisti. Ale oblečte se v Pána Ježíše Krista a nepečujte o tělo tak, že by to vyvolávalo žádosti.
28.11.	On bude soudit pronárody, on ztrestá národy mnohé. I překují své meče na radlice, svá kopí na vinařské nože. Pronárod nepozdvihne meč proti pronárodu, nebudou se již cvičit v boji.
29.11.	I vzejde proutek z pařezu Jišajova a výhonek z jeho kořenů vydá ovoce. Na něm spočine duch Hospodinův: duch moudrosti a rozumnosti, duch rady a bohatýrské síly, duch poznání a bázně Hospodinovy.
30.11.	Jestliže ústy vyznáváš, že Ježíš je Pán, a v srdci věříš, že ho Bůh vzkřísil z mrtvých, budeš spasen. Víra v srdci vede ke spravedlnosti, vyznání ústy vede ke spáse.

Svátky a slavnosti v listopadu:

- 1.11. Slavnost Všech svatých
- 2.11. Vzpomínka na všechny věrné zemřelé
- 13.11. Svátek sv. Anežky České
- 20.11. Slavnost Ježíše Krista Krále
- 21.11. Zasvěcení Panny Marie v Jeruzalémě
- 27.11. 1. neděle adventní
- 30.11. Svátek sv. Ondřeje

„Velice jsem se zaradoval, když jsem mezi tvými dětmi našel takové, které žijí v pravdě, jak jsme dostali přikázání od Otce.

A nyní tě prosím, paní, ne že bych ti psal nové přikázání, ale připomínám to, které máme od počátku: abychom milovali jedni druhé. A to je láska: žít podle Božích přikázání; to je to přikázání, o kterém jste od počátku slyšeli, že máte podle ní žít.

Mějte se na pozoru, abyste nepřišli o to, na čem jste pracovali, ale abyste dostali plnou odměnu.

Kdo zachází dál a nezůstává v učení Kristovu, nemá Boha; kdo zůstává v jeho učení, má i Otce i Syna.“ /2 Janův 1,4-6,8-9/

MYŠLENKY Z DUCHOVNÍCH CVIČENÍ

Maria přenechala všechny problémy ve víře Bohu. Maria uvěřila.

Maria je blahoslavená.

Ale věřit není snadné. Naděje patří každému z nás. Nemusíme žít ve strachu. Ježíš přišel kvůli hříšníkům.

U Boha je možné všechno. Bohu nemůže nikdo uniknout.

Daleko od Boha se nedá žít.

Bůh je Láska. Byli jsme stvořeni, abychom se naučili žít v lásce.

Dostali jsme dary pro sebe i pro ostatní, ale větší část máme dávat druhým.

Velkým pokušením je někoho nebo něco vlastnit – tím bereme svobodu.

Ježíše přijali ti, kteří si uvědomovali, že jsou hříšníci. Ti, kteří ho nepřijali, ti chtěli vítěze.

Ale Ježíš nám ukazuje služebníka trpícího, služebníka s tváří proměněnou ukřižovanou láskou.

Zvítězil nad naší bídou a hříchem, abychom se cítili doma v Božím království.

Ježíšova záchrana je přítomna mezi námi.

Nelze darovat život a nenapít se přitom z poháru utrpení.

NEBOJME SE, TO NEJLEPŠÍ JE PŘED NÁMI.

P. Jan Vývoda SDB

FARNÍ KALENDÁŘ

Biblické hodiny se budou konat každou středu po mši svaté.

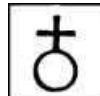
1. 11. / úterý/		18:00	Slavnost Všech svatých Mše sv. a po ní průvod na hřbitov
2. 11. /středa/		8:00 12:00 18:00	Vzpomínka na všechny věrné zemřelé Mše svaté v Žel. Brodě
3.11. /čtvrtek/		8:00	Mše sv. za nová kněžská povolání
6. 11. /neděle/		8:30	Mše sv. za živé a zemřelé členy živého růžence
13. 11. /neděle/		16:00	Mše sv. za ochranu lidského života - Krásná
20. 11. /neděle/			Slavnost Ježíše Krista Krále
20. 11. /neděle/		17:00	Farní setkání na ukončení liturgického roku /Farní Silvestr/ na faře v Žel. Brodě
21. – 29.11.			P. Jan na exerciciích a dovolené
23. 11. /středa/			Červená středa - Znakem této iniciativy je rozsvícené červené světlo symbolizující krev trpících pro víru.
27. 11. /neděle/			1. adventní neděle – začátek nového liturgického roku

S ÚSMĚVEM

Křesťan bez lásky je jako Jehla bez nití. Pořád píchá, ale nic nesešívá.

PRAVIDELNOSTI

Pravidelný pořad bohoslužeb

Železný Brod	kostel sv. Jakuba	úterý 18:00 středa 18:00 čtvrtek 8:00 pátek 18:00 neděle 8:30
Bzí	kostel Nejsvětější Trojice	sobota 18:00
Držkov	kostel sv. Bartoloměje	čtvrtek 16:00
Krásná	kostel sv. Josefa	neděle 16:00
Loučky	kostel sv. Antonína	neděle 11:00
Zásada	kaple sv. Prokopa	sobota 16:00

Své příspěvky či připomínky můžete předávat P. Janovi nebo Lence Pešatové nebo také posílat v elektronické podobě na adresu:

fz.jakub@seznam.cz,

a to vždy do předposlední neděle v měsíci.

Redakce si vyhrazuje právo krátit či upravovat příspěvky.

Zpravodaj pro svoji vnitřní potřebu vydává

ŘK farnost Děkanství Železný Brod.

Římskokatolická farnost Děkanství Železný Brod

Fr. Balatky 132, 468 22 Železný Brod, tel: **603 555 570**,

P. Jan Jucha MS: **731 479 031**

čísla účtů v GE Money Bank:

Železný Brod: 500601574/0600

Bzí: 216475312/0600

Krásná: 216489925/0600

Držkov: 216490109/0600

Loučky: 216490336/0600

e-mail: farnost.zelezny.brod@dltm.cz, janjucha@email.cz

Spravujeme též farnosti: Bzí, Držkov, Loučky, Krásná

Misionáři Matky Boží z La Salette: P. Jan Jucha MS

Více o nás a o naší farnosti: www.farnostzeleznybrod.cz